

[Skjerbæk.]

Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed i det første Leveaar blev der indført en Ordning, hvorefter der kan ydes Statstilskud til Dækning af Udgifter ved Ansættelse af Sundhedsplejersker og, naar Indenrigsministeren finder Anledning dertil, til Dækning af Udgifterne ved Driften af raadgivende Børneplejestationer; der drives i Tilknytning til Sundhedsplejerskernes Arbejde. Saa vidt jeg ved, har man indført Sundhedsplejersker i København, Frederiksberg og Gentofte, i 9 Købstæder paa Øerne, 14 Købstæder i Jylland og i 6 Landkommuner paa Øerne, 1 Landkommune i Jylland, og endelig er der i Holbæk Amt truffet en Særordning, som omfatter baade Byer og Landkommuner. Jeg henstiller nu til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke maatte være Grund til, hvis det er muligt, at give Rigsdagen en Redegørelse for, om man allerede nu kan sige noget om, hvorvidt disse Sundhedsplejersker og Samarbejdet med Børneplejestationerne har medført en Formindskelse af Sygelighed og Dødelighed blandt de spæde Børn.

Jeg ved fra Forholdene i København, at der her har været stor Villighed hos Befolkningen til at tage imod de Raad og den Vejledning, som ydes gennem Sundhedsplejersker og Børneplejestationer, men jeg savner Oplysning om, hvordan det former sig ude omkring i Landet. Jeg tror, det vilde være af almen Interesse at faa dette Spørgsmaal klaret. Hvis det viser sig, at man allerede nu kan vise gode Resultater af denne Form for Raad og Vejledning med Hensyn til Smaabørns Pleje og Pasning, vil det formentlig være rigtigt at opmuntre yderligere til at gaa videre med Foranstaltninger de Steder, hvor man endnu ikke har indført dem.

Det er mig en Glæde at kunne sige, at saa vidt jeg ved, har der ikke været Vanskeligheder derved, at Sundhedsplejerskerne nogle Steder benyttes baade som raadgivende over for Hjemmene i al Almindelighed og til at udføre det lovmæssige Tilsyn med Børn, som er hjemlet i Forsorgslovens Kap. VII. Man kunde have næret nogen Frygt for, at Folk vilde have holdt sig tilbage fra at benytte Sundhedsplejerskens Raad, naar de vidste, at denne Sundhedsplejerske ogsaa i visse Hjem kom som den af Loven beskikkede tilsynsførende.

Jeg regner selv dette Arbejde med Sundhedsplejersker og Børneplejestationer for et forebyggende Arbejde af stor Betydning, og det er jo i Øjeblikket saaledes, at

man i alt Forsorgsarbejde netop ønsker at fremme det forebyggende Arbejde.

Jeg kunde have Lyst til i denne Sammenhæng at sige et Par Ord om de Mødrehjælpsinstitutioner, som indførtes ved Lov af 15. Marts 1939. Opgaven for Mødrehjælpsinstitutioner er personlig, social og juridisk Bistand og Vejledning til vordende Mødre og Mødre med Børn, i fornødent Omfang Helbreds kontrol under og efter Svangerskabet, Ordning af Ophold før og efter Fødselen paa Svangre- eller Mødrehjem eller hos private og et alment Oplysningsarbejde om Moderskabets Betydning og om Opgaver vedrørende Moderskabet af pædagogisk og sundhedsmæssig Art. Der er ved den Lov, jeg her nævnte, vist stor Rundhaandethed fra Statens Side i Retning af at dække Udgifterne ved dette Arbejde.

Det, jeg gerne vil sige i denne Sammenhæng, er at udtrykke Ønsket om, at det centrale i disse Mødrehjælpsinstitutioners Arbejde maa være at hjælpe Moder og Barn saaledes, at Barnet i de flest mulige Tilfælde kan blive hos Moderen. Der bør derfor vises en vis Forsigtighed med alt for tidligt at søge nyfødte Børn bortadopteret. Der bør i videst muligt Omfang gives Mødrene Raad om at søge ind paa Mødrehjem, saaledes at de kan amme deres Børn og derigennem lære deres Børn bedre at kende. Erfaringerne viser nemlig, at naar en Moder, som ikke har en Mand at støtte sig til, hvorfor Udsigterne for Barnets Opdragelse ikke er de bedste, gennem nogle Maaneders Samliv med sit nyfødte Barn har lært det at kende, kommer hun til at nære saa stor Kærlighed til det, at hun ikke skiller sig af med det, hvis hun da paa nogen Maade har Mulighed for selv at føre Barnets Opdragelse igennem.

Vi fik i en anden Lov for nylig en Bestemmelse, som ogsaa er af forebyggende Karakter. Jeg tænker her paa den Lov, der blev udstedt den 31. Maj 1939 om Boligtilsyn og Sanering af usunde Bydele. I denne Lov er det bestemt i § 20, at der om enhver Dom eller anden Retsafgørelse vedrørende Straf for at drive Smugkro og for Overtrædelse af forskellige Bestemmelser i Straffeloven om Sædelighedsforbrydelser skal gives Underretning til Børneværnet, for at det kan undersøges, om der i den Ejendom, hvor Forbrydelsen er begaaet, bor Børn, og i bekræftende Fald tages Stilling til, om Forholdene af Hensyn til Børnenes Velfærd giver Anledning til Foretagelse af særlige Foranstaltninger. Hvis Børneværnsudvalget — i København er det det, man kalder Børnenævnet — skønner, at det passerende giver Anledning til at befrygte, at de